

متن پرسش

سلام استاد عزیز: سبکبالان خرامیدند و رفتند مرا بیچاره نامیدند و رفتند سواران لحظه ای تمکین نکردند ترحم بر من مسکین نکردند اسیر و زخمی و بی دست و پا من رفیقان این چه سودا بود با من؟ رفیقان رسم همدردی کجا رفت؟ جوانمردان جوانمردی کجا رفت؟.. اگر دیر آمدم مجروح بودم اسیر قبض و بسط روح بودم در باغ شهادت را نبندید به ما بیچارگان زانسو نخندید رفیقانم دعا کردند و رفتند مرا زخمی رها کردند و رفتند رها کردند در زندان بمانم دعا کردند سرگردان بمانم شهادت نردبان آسمان بود شهادت آسمان را نردبان بود چرا برداشتند این نردبان را؟ چرا بستند راه آسمان را؟ بر این در وای من قفلی لجوج است بجوش ای اشک هنگام خروج است در میخانه را گیرم که بستند کلیدش را چرا یا رب شکستند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: و آن کلید، با شهادت آقای شهید ایران حقیقتاً پیدا شد و بحمدالله مردمی به صحنه آمده اند که ماورای مرگ و زندگی به همان معنای شهید زنده به میدان آمده اند که حقیقتاً این معجزه همان شهید عزیزی است که سبکبالانه رفت و تاریخی را به عنوان ایران بزرگ در مقابل ما گشود که نه تنها دشمنان انقلاب اسلامی فکر آن را هم نمی کردند و اساساً نمی فهمند چه کرده اند و چه شد؟! حتی متأسفانه بعضی از دوستان انقلاب هم متوجه عظمت این کار نشده اند. نمونه ای از آن در قسمت دوم سؤال و جواب شماره ۴۲۱۵۱ با عنوان "[رهبر شهید و انسانیت و فتح بابی برای دختران جوان](#)" عرض شد که چگونه با شهادت آن مرد الهی، انسانیت به عنوان گمشده بشریت به ظهور آمد تا هرکس حقیقتاً به دنبال انسانیت است آقای شهید ایران را مدّ نظر آورد که این در جای خود یک مکتب می تواند باشد به عنوان مکتب آقای شهید ایران. موفق باشید